

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN
te Tongeren bij M. COLLIER, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per
drukregel.

TONGEREN, DEN 25 JUNI.

Kiezing van den 1sten juli.

Kandidaten der Katholieke Vereniging.

COART JUSTIN,
DARIS, advokaat,
MEYERS, advokaat,
NOSENT, advokaat,
RENARD-STAS,
SCHAEZTEN OSCAR,
SLEGERS, geneesheer,
SWEECK LAMBERT,
VAN ORMELINGEN, notaris,
VROONEN-AERTS.

Wij verzoeken alle kiezers die verlangen te stemmen voor de katholieke kandidaten, de namen dezer heeren te schrijven zoo als het hierboven aangeduid is, zonder er andere aanduidingen bij te voegen.

De namen moeten met zwarten inkt geschreven zijn op den kant van het stembriefje waar de zegel zich niet bevindt. Het stembriefje moet juist in vieren geplooid zijn en geen het minste teken dragen waaraan men het zou kunnen herkennen. Dus geen onnodige plooiën, geen inktvlekken van buiten of van binnen, geen uitschrabbingen.

De stembriefjes die meer namen bevatten dan er kandidaten te kiezen zijn, zijn ook van geener waarde.

Al deze bepalingen moeten stiptelijk in acht genomen worden ten einde voor te komen dat de stembriefjes ongeldig verklaard worden.

KIEZERS VAN TONGEREN.

Aanstaanden maandag, zijt gij tot de stembus geroepen om te beslissen aan welke partij gij verkiest de voorkeur te geven om onze stad te bestieren.

De katholieke kandidaten hebben hun programma bij circulaire te kennen gegeven. Zij dragen getrouwelijk hunnen standaard, het vaandel van den bedreigden godsdienst. Zij zijn mannen van geloof, orde, kennis en ondervinding.

Wat vragen zij? De vrijheid voor allen, volgens onze dierbare grondwet. Zij willen den priester in de school zien en eischen den eerbied der gewijde aarde, onze laatste rustplaats, hedeidaags zoo menigmaal geschonden door de wereldsche overheid. Zij houden aan het geloof hunner voorvaderen, zoo veel te meer dat men in deze laatste tijden zoo dikwijls de schrikkelijke buitensporigheden geboren uit de losbandigheid der zeden en de ongodsdienstigheid te betreuren heeft gehad.

De liberalen durven niet zeggen waarvoor zij strijden. Zij hebben geene andere principen dan de vernieling van al wat aan kerk of godsdienst raakt. De godsdienst moet in den modder versmacht worden, zegt Marnix de St-Aldegonde, een hunner groote mannen. En alle slechte gazetten, solidairen, vrijdenkers, die als honden zonder de hulp des godsdienst willen sterven, vrijmetselaars, de paillassen van de troep, en doctrinairen waarvan men er zooveel in Tongeren ziet loopen maken te zamen iets uit wat men noemt « het liberalismus » en geven zich de hand om het doel van Marnix te bereiken.

Maskers af! gij die om nog een weinig aanzien van uw medeburgers te behouden, zondags wat schijnheilig in de kerk gaat pronken en daarna als felle liberalen de religie en hare ministers gaat bespotten en lasteren!

Maskers af! gij die aan de kiezers gaat vertellen dat gij katholiek zijt om hunne stem te bekomen!

Maskers af! gij verkleede liberalen die u al vroeger op het stadhuis hebt doen aannemen, de eene zoo gezegd als onvergelykelijken bestierder, de andere als vertegenwoordiger van handel en nijverheid of als kandidaat van deze of geene straat maar die nooit uw politiek vaandel hebt durven ontrollen.

Maskers af! gij allen die zegt dat de priester noodig is voor het behoud der maatschappij en die hem door alle middelen bestrijdt om hem zoohaast het zal mogelijk zijn, af te schaffen.

Maskers af! liberalen, gij zijt beschaamd

om te zeggen wat gij wilt of wat gij zijt.

KIEZERS VAN TONGEREN!

Aan u van toekomenden maandag het vonnis uit te spreken tusschen de katholieke en de liberale partij.

Onze liberalen willen maar altijd bij den kleinen kiezer voorbijgaan voor vreedzame en gematigde mannen, die den grootsten eerbied hebben voor al wat aan godsdienst raakt. Dat is behendig, maar de menschen zijn toch. God dank, niet meer onnoozel genoeg om zich op zulke wijze appelen voor citroenen te laten vercoopen.

Gaat de liberale partij na, van boven tot onder, dan vindt gij er niets anders, buiten eenige onnoozelaars die het gevolg hunner daden niet kennen, dan mannen die samenspannen om de laatste vonk der godsdienstige gevoelens uit de barten der inwoners te verdrijven.

Wie staat aan 't hoofd der liberale partij? Vrijdenkers en vrijmetselaars. Onder de zes liberale ministers, die voor 1870 aan het roer waren, telde men vijf vrijmetselaars die als dusdanig publiek gekend waren.

En wie zijn de schrijvers der voornaamste liberale gazetten. Zij die aan het hoofd staan der liberale gazetten, staan ook aan het hoofd der vrijmetselaars-logiën.

M. Van Camp, opsteller van het groot liberaal blad *le Précurseur* van Antwerpen, is overste benoemd van de logie der francmaçons van die stad en het opperhoofd van geheel de vrijmetselarij is M. Couvreur, volksvertegenwoordiger van Brussel en opsteller der groote liberale *Indépendance*.

Indien de oversten der partij tevens de oversten zijn der vrijmetselarij, dan kan men wel denken welke gevoelens de gansche partij moeten bezielen.

Samenzweeren tegen godsdienst, tegen Kerk en priester, het katholiek onderwijs ondermijnen en overal en zonder ophouden den wettigen invloed der Kerk bestrijden, ziedaar de handelwijze der liberalerij.

Dit was ook de handelwijze van de mannen der Commune van Parijs. De bloeiige toneelen waarvan de hoofdstad van Frankrijk het slachtoffer geweest is waren niets anders dan het gevolg der verpestende leeringen der fransche liberalen.

Toen deze in hunne gazetten en in hunne politieke klubben den priester beleedigen en uitvleien tegen alle godsdienstige gevoelens van het volk, toen beelden zij zich niet in dat hunne leeringen de schriklijkste omwenteling zouden ten gevolge hebben. Maar de haat tegen godsdienst en priester onder het fransche volk gezaaid, heeft veraarlijke gevolgen gehad. Het volk heeft de liberale leeringen op de letter uitgevoerd. Men had aan het volk voorgehouden dat de priester zijn grootste vijand is, dat de kerken de eerste oorzaken zijn zijner armoede en wat heeft het volk gedaan? Het heeft den aartsbisschop met de voornaamste leden der geestelijkheid van Parijs dood geschoten, het heeft de kerken geplunderd en wat is er toen gebeurd? Toen het volk zag dat er in de kerken en bij de geestelijkheid geene rijkdommen te vinden waren die hen konden gelukkig maken, hebben de oproermakers zich meester gemaakt van den eigendom der rijken en de monumenten der fransche hoofdstad hebben zij door de vlammen vernield.

Men zal wel zeggen dat de liberalen geenszins de oorzaak zijn dezer buitensporigheden.

Is het niet zeker dat de baldadigheden der Commune niet zouden plaats gehad hebben, indien men aan het volk de voorschriften van den catechismus in plaats van den haat des godsdienst ingeprent had? Had men aan het volk den eerbied ingeboezemd voor de overheden, had men het volk doen verstaan dat de mensch zijn lot verduidelijk moet dragen, dat zijn lijden niet altijd zal duren, maar dat eene eeuwige belooning den deugdzaam man verwacht, dan had het volk niet gemoed of geplunderd!

Maar de liberalerij heeft het volk wijs gemaakt dat de godsdienst niets anders dan onde wijerij is, dat het toekomend leven, gelijk de *Vedette* het vandaag ook zegt, niets anders is dan *eene ijdele droomerij!*

Het volk heeft alles geloofd en het heeft zich overgegeven aan moorden, aan plunderen, aan branden, aan alle losbandigheden waarvan het verbaasd menschedom over eenige maanden getuigen is geweest.

Onze liberalen zullen ons antwoorden dat zij geenszins het doel hebben om zulke baldadigheden in ons land te doen ontstaan. Wij gelooven hen gaarne. Maar wij zullen hun antwoorden dat de fransche liberalen ook niet meenden de woede

van het volk op zulk punt te ontsteken.

De fransche liberalen hebben juist gedaan wat de belgische liberalen doen. Zij hebben den priester hatelijk gemaakt en den godsdienst bespot, het woedend volk is verder gegaan dan de aandeiders het verwachtten.

Het voorbeeld der fransche omwenteling die het natuurlijk gevolg was der liberale leeringen, moet tot les dienen voor de belgische kiezers. Zij zullen er in leeren dat de katholieke en godsdienstige grondstelsels alleen de rust en de goede orde verzekeren en dat de liberale leeringen niets anders dan wanorde en burgeroorlog tot gevolg hebben. Zij zullen er eene krachtadige aanmoediging in vinden om hunne stemmen aan de katholieke kandidaten te geven.

De omzendbrief der liberale kandidaten.

De katholieke kandidaten hebben sedert verscheidene dagen hun politiek programma aan de kiezers voorgelegd.

De omzendbrief, welken zij geteekend hebben, zegt klaar en duidelijk wat zij willen, zoo wel voor de stoffelijke als voor de zedelijke belangen der stad. Zij geven met oprechtheid te kennen dat zij het godsdienstig onderwijs in onze scholen en in ons kollegie willen handhaven en dat zij de gewijde aarde des kerkhofs tot hare godsdienstige bestemming zullen bewaren.

De brief der katholieke kandidaten zegt nog iets meer. Hij zegt dat de liberale partij het godsdienstig onderwijs in onze scholen wil afschaffen en dat alle liberalen ten akkoord zijn voor het princip: « *De priester buiten de school.* » Hij beschuldigt de liberalen daarenboven van de kwestie van het kerkhof te willen oplossen op eene manier die de katholieke menschen in hunne innigste gevoelens van godsdienst kwetst.

Men moest verwachten dat de liberale kandidaten zich zouden haasten om op hunne beurt even klaar en duidelijk hunne principen aan de kiezers bekend te maken over de twee eenigste politieke vraagstukken die aan den gemeenteraad kunnen onderworpen worden.

Na lang droomen, na zich zeven maal te hebben laten uitmanen om hunne inzichten bloot te leggen, hebben de liberale kandidaten ten laagen laasten niet meer kunnen weigeren om hunne beurt eenen omzendbrief aan de kiezers toe te zenden.

Dat ding is lang genoeg, ongelukkig wat men er in zoekt dat is juist wat men er niet in vindt. De liberalen spreken daarin wel zoo wat van school en kerkhof, maar hunne gedachten en hunne inzichten zijn zoo zorgvuldig verborgen, dat men na den omzendbrief gelezen te hebben niets meer weet dan te voren.

Zij zeggen dat zij onze stadsscholen willen behouden gelijk zij nu bestaan. Heel goed, maar wanneer de liberalen, het liberaal programma op onze scholen zullen toegepast hebben, wanneer zij het godsdienstig onderwijs zullen afgeschafte hebben is het niet klaar en onbetwistbaar dat onze scholen zullen overhoop liggen? Welk betrouwen zal het openbaar onderwijs onzer scholen nog inboezemen, welke ouders zullen er hunne kinderen nog naar toe zenden, wanneer de priester er niet meer zal toegelaten worden?

Daarna vinden die aardige liberalen goed van op hunne beurt de katholieken te beschuldigen van ons kollegie te willen vernietigen. Dat is nu toch zeker om te lachen! Eens werd in den gemeenteraad het voorstel gedaan om het kollegie, nit rede der groote onkosten, af te schaffen. Het voorstel werd verworpen. Er waren slechts twee leden in den raad die zich voor de afschaffing uitspraken; alle andere raadsheeren stemden voor het behoud van het kollegie.

Wilt gij nu weten, kiezers, welke de twee leden van den raad waren die stemden voor de afschaffing van het kollegie? Het waren M. Michiels, burgemeester en M. den advokaat Perreau. Alle katholieke leden van den raad stemden eenparig tegen MM. Michiels en Perreau en dank aan de katholieke meerderheid werd ons stadskollegie behouden. Bewijst dat niet genoeg welke leugenachtige middelen de liberale omzendbrief in het werk stelt om de kiezers te verleiden.

Verder lezen wij in den liberalen omzendbrief dat de liberale kandidaten de wet van 1842 niet willen afschaffen. Eene wet die zou afgeschafte worden door eenen gemeenteraad! dat zou nog al aardig zijn. De liberale kandidaten, die zulke ongerijmdheden teekenen, moeten waarachtig felle koppen zijn. Neen, heeren liberalen, gij zult de wet van 1842 niet afschaffen, omdat dit niet in uw macht is; maar gij zult onze scholen onttrekken aan hetgeen men noemt de « overeenkomst van Antwerpen » zoo dat het bestaan der wet van 1842 u niet zal beletten het gods-

dienstig onderwijs aan de deur van onze scholen te zetten. Of de kiezers zich zoo gemakkelijk zullen laten verleiden, daar twijfelen wij nog al aan.

Aangaande de kwestie van het kerkhof, stamelen de ondertekenaars van den liberalen omzendbrief zoo iets wat geen enkels der zes honderd tongersche kiezers in staat is te verstaan. Durft gij niet rechte uit spreken als zoo, heeren liberalen, dan hebt gij zeker en vast inzichten die gij wilt verborgen houden tot na de kiezing. De wet, zeggen zij, geeft aan den burgemeester de politie en het opzicht van het kerkhof, en daaraan zullen zij zich onderwerpen.

Maar wij willen weten heeren liberalen, welk uwe gedachte daarover is! Wij willen weten wat elk van u van zin is te doen in geval hij tot het ambt van burgemeester geroepen wordt! Wij willen weten of gij het kerkhof tot zijne godsdienstige bestemming wilt behouden, ofwel of gij, liberalen van Tongeren, beweert van eene andere soort te zijn dan alle andere liberalen van het land. In plaats van dien overstaanbaren prul aan de kiezers te verkoopen, zegt dan eens frank en duidelijk wat gij wilt en wat gij niet wilt. Gij vindt gemakkelijker en voorzichtiger van te zwijgen of eerder van te spreken zonder iets te zeggen. Dat stiltwijgen, dat geheim waarmede de liberalen hunne inzichten omhullen, bewijst ontegensprekelijk twee zaken:

1° Dat zij niets te antwoorden hebben op de beschuldigingen welke de katholieken tegen hen uitbrengen en dat zij niet voor de kiezers de belofte durven aangaan van het katholiek onderwijs en het katholiek kerkhof te handhaven.

2° Dat de burgers van Tongeren zoo zeer houden aan het handhaven van het katholiek kerkhof en van het katholiek onderwijs, dat de liberalen zelfs niet durven bekennen dat zij deze twee vraagstukken in den liberalen zin willen oplossen.

Wij, katholieken, willen kaart op tafel spelen. Wij zeggen wat onze kandidaten willen, en wij vragen dat onze liberale tegenstanders even frank en even duidelijk hunne inzichten aan de kiezers te kennen geven. Indien zij het niet durven doen, dan zullen de kiezers begrijpen dat de liberalen inzichten hebben welke zij tot heden niet durven bekend maken. Zulke handelwijze moet de Tongeren niet veel betrouwen inboezemen.

De burgers van Tongeren weten dat de katholieke kandidaten het godsdienstig onderwijs in onze scholen willen behouden en het katholiek kerkhof niet laten schenden door de goddeloosheid der godverzakkers. Zij weten even duidelijk, door het stiltwijgen der liberalen, dat deze hunne inzichten niet durven bekend maken, in een woord, dat de liberalen het godsdienstig onderwijs uit onze scholen willen bannen en het kerkhof willen ontheiligen, niettegenstaande zij wel het tegenovergestelde zouden willen doen gelooven.

De burgers van Tongeren zullen aanstaanden maandag tusschen de twee partijen te kiezen hebben. Hunne uitspraak kan, volgens ons, niet twijfelachtig zijn.

Onze liberalen willen niet dat men hen *opvoertingen* noemt. Maar, toen in de maand november ten gevolge der oproeping redevoering van M. Bara, de opstand in de straten van Brussel uitbrak, wat deden toen de liberalen? Zij openden onderschrijvingslijsten om de onruststokende redevoering van Bara met duizende exemplaren door gansch het land te verspreiden en diezelfde liberalen die heden de stem der tongersche burgers gaan vragen, waren de eerste om hunne namen op de lijsten te plaatsen! Dat is volgens ons, medewerken aan het stoken van onlusten en oproer.

Is het niet om te lachen, als men den liberalen omzendbrief hoort spreken, van hetgeen hij noemt de Langrandsbenden en van « verdachte financiers » die de kapitalen ingeslokt en 't bederf van zoo » vele huisgezinnen veroorzaakt hebben! »

De Tongeren hebben het geheugen bewaard van eenen anderen verdachten financier, die bestuurder was der vermaarde *Bank van Tongeren*; die de kapitalen der Tongeren ingeslokt en menig huisgezina bedorven heeft en die voor het hof van assisen van Luik tot eenige jaren dwangarbeid veroordeeld is. Dat is wat anders als Langrand.

Van dien schurk, die den naam droeg van Karel Crooy, wilden de tongersche liberalen een burgemeester van Tongeren maken!!!

En die zelfde mannen willen heden komen spreken van Langrand en de katholieke kiezers zouden misschien moeten kiezen voor de liberale kandidaten, omdat Langrand, die katholiek was, slechte zaken gedaan heeft?

Kom, kom, liberalen, bondt toch niet langer den zot met de burgers van Tongeren.